

ODBOR ŽIVOČIŠNÝCH KOMODIT 17210

SPISOVÁ ZN.: = čj.
NAŠE ČJ.: 16739/2010-17210

VYŘIZUJE ODDĚLENÍ OCHRANY ZVÍŘAT,

JUDr. Traplová
TELEFON: 221 812 346
FAX: 221 812 967
E-MAIL: jana.traplova@mze.cz

ADRESA: Těšnov 17, 117 05 Praha 1

DATUM: 2. 6. 2010

Vyjádření k problematice zřizování útulků a tzv. depozit

Ministerstvo zemědělství, odbor živočišných komodit, oddělení ochrany zvířat (dále jen „Ministerstvo zemědělství“) je gestorem zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a také je podle tohoto zákona příslušným orgánem ochrany zvířat a organizuje, řídí a kontroluje plnění úkolů na úseku ochrany zvířat. V souladu s touto svojí funkcí vydalo Ministerstvo zemědělství následující „Vyjádření k problematice zřizování útulků a tzv. depozit“.

I. Vymezení a obsah pojmu útulek

Žádný český právní předpis neobsahuje definici toho, co se rozumí útulkem. Z tohoto důvodu je nutno tuto skutečnost dovozovat výkladem. Útulkem je nutno rozumět zařízení, které poskytuje péči toulavým a opuštěným zvířatům v lidské péči. Provozovatel útulku je podle právních předpisů považován za chovatele.

K pojůmům toulavé zvíře, opuštěné zvíře, zvíře v lidské péči, zařízení, chovatel viz § 3 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

V žádném českém právním předpise není uvedeno, že jsou za útulek považována pouze zařízení, která jsou jako útulek výslovně označena. Za útulek je tedy nutno považovat všechna zařízení, která poskytují péči toulavým nebo opuštěným zvířatům v lidské péči, bez ohledu na to, zda je slovo „útulek“ obsaženo v jejich názvu.

Za útulek jsou považována i zařízení, která jsou označena například jako depozitum, azyl, domov, sdružení, společnost, psinec, stanice, centrum, pension, hotel, záchytný kotec, pomoc v nouzi. Tento výčet je pouze příkladný. Za útulek jsou považována zařízení i s řadou dalších názvů.

Pokud je poskytována péče toulavým a opuštěným zvířatům, musí ten, kdo tuto péči poskytuje, dodržovat podmínky stanovené právními předpisy pro provozování útulků, i když není výslovně označen jako útulek.

Každý útulek i jiné zařízení, které poskytuje péči toulavým a opuštěným zvířatům, musí být provozován v souladu s právními předpisy, zejména s předpisy na ochranu zvířat proti týrání a veterinárními předpisy, tedy především v souladu se zákonem č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů a zákonem č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

II. Reakce na materiál uveřejněný v médiích, který se zabývá otázkou, jak založit depozitum nebo útulek

Toto vyjádření k problematice zřizování útulků a tzv. depozit vydalo Ministerstvo zemědělství především jako reakci na materiál, který byl uveřejněn v médiích a ve kterém se uvádí, že rozdíl mezi depozitem a útulkem spočívá v tom, že útulek musí podléhat veterinárním a hygienickým předpisům, musí projít kolaudací a schválením veterinární správy, je většinou samostatným objektem s vlastním názvem, personálem a provozním řádem. Dále bylo uveřejněno, že depozitum je naopak soukromý chov koček, který mohou mít jednotlivé fyzické osoby doma. Dále bylo v médiích uvedeno, že depozitum je výhodnější než útulek, jelikož je v něm méně zvířat, více času na péči o kočky a na fyzický kontakt s člověkem. Rovněž bylo uvedeno, že se depozitum nemusí nikde hlásit.

K tomuto vyjádření uvádí Ministerstvo zemědělství následující. Z právních předpisů není možno dovodit, že by existoval rozdíl mezi útulkem a depozitem. Tvrzení uvedené v médiích nemá oporu v právních předpisech. Z výše uvedeného plyne, že zařízení je považováno za útulek, i když je označeno jako depozitum. Naopak materiál uveřejněný v médiích nabádá k obcházení právních předpisů a k vyhýbání se povinností, které jsou stanoveny právními předpisy.

III. Ponechání si nalezeného zvířete

Kdo si ponechá nalezené zvíře, vystavuje se možnosti postihu podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, nebo podle zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění. Kdo si úmyslně přisvojí cizí věc nálezem nebo jinak bez přivolení oprávněné osoby, bude postižen za přestupek proti majetku dle § 50 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích. Kdo si přisvojí cizí věc nebo jinou majetkovou hodnotu nikoli nepatrné hodnoty, která se dostala do jeho moci nálezem, omylem nebo jinak bez přivolení osoby oprávněné, dopustí se trestného činu zatajení věci podle § 219 trestního zákoníku.

Podle ustanovení § 135 občanského zákoníku platí, že kdo najde ztracenou věc – toulavé zvíře, je povinen je vydat vlastníkov. Není-li vlastník znám, je nálezce povinen odevzdat toulavé zvíře obci, na jejímž území k nálezu došlo. Nepřihlásí-li se o ni vlastník do 6 měsíců od jeho odevzdání, připadá věc – toulavé zvíře do vlastnictví této obce. Toto platí přiměřeně i věci opuštěné – opuštěná zvířata.

IV. Další materiály k problematice péče o toulavá a opuštěná zvířata

Bližší k problematice útulků, toulavých a opuštěných zvířat viz například:

- Stanovisko Ústřední komise pro ochranu zvířat k ustanovení § 6 a 13 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů,
- Výzva ÚKOZ k povinnosti platit poplatek ze psů soukromými útulky pro psy,
- Stanovisko Ústřední komise pro ochranu zvířat k aplikaci § 135 občanského zákoníku ve vztahu k ochraně zvířat.

Tyto materiály jsou k dispozici na internetových stránkách Ministerstva zemědělství – www.oz.mze.cz.

Toto vyjádření Ministerstva zemědělství není právně závazné a Ministerstvo zemědělství jej vydalo s vědomím, že výklad právních předpisů je v České republice oprávněně provádět pouze soud. Vyjadřuje však odborný názor Ministerstva zemědělství na tuto problematiku, a to podle právního stavu ke dni jeho zpracování.

Ing. Jiří Machek v.r.
ředitel odboru živočišných komodit